

Пам'ять 46-го

Микола Сингаївський

Пам'ятаю голод сорок шостого:
Жолудевий, кам'янистий хліб,
Немічного бачити – дорослого,
І дитинство зголоднілих літ.

Все злилось – у хлібне і насущне:
Цвіт кори, макуха, лобода,
Жолудина і зернина злущені,
І джерельна – рятівна вода.

Звідти ми – з воєнного і босого.
Все ж росли, мов придорож-трава.
Незнищенна пам'ять сорок шостого
Болем тим і нині ще жива.